

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 10C/113/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611207991
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2015:2611207991.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v právnej veci navrhovateľa: P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, J., zast.: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., so sídlom Hurbanova 486/2, 905 01 Senica, IČO: 36 271 268, proti odporcom : 1/ T. C., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. H. XX, zast.: JUDr. Miroslav Mečíř, advokát so sídlom Štefánikova 718, 905 01 Senica, 2/ C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. H. XX a 3/ E. C., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX H. H. XX, o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Odporkyňa v 1. rade je povinná vypratať nehnuteľnosť v k.ú. H. H. zapísanú na LV č. XX ako parc.č. XXX/X rodinný dom s.č. XX zast. plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parc.č. XXX/X záhrady vo výmere 433 m², parc.č. XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² do 3 dní od zabezpečenia bytovej náhrady.

Odporcovia v 2. a 3. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosť v k.ú. H. H. zapísanú na LV č. XX ako parc.č. XXX/X rodinný dom s.č. XX zast. plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parc.č. XXX/X záhrady vo výmere 433 m², parc.č. XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 2440,07 € na trovách právneho zastúpenia a v sume 406,33 € na iných trovách všetko k rukám jej advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Senica náhradu trov konania štátu v sume 19,98 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie podané odporkyňou v 1.rade dňa 30.1.2008 proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 4.12.2007, č.k. 7C/136/2006-95 a dňa 7.10.2013 proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.9.2013, č.k. 10C/113/2011-357, znáša štát.

Odporcovia v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.9.2013, č.k. 10C/113/2011-357 každý v sume 99,50 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd odporkyňi v 1.rade náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojím návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.11.2006 prostredníctvom jej právneho zástupcu domáhala, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým uloží odporkyňi v 1. rade a odporcovi v

2.rade, ktorým bol H. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj len „pôvodný odporca v 2. rade“) povinnosť vypratať nehnuteľnosť špecifikovanú vo výroku tohto rozsudku z toho dôvodu, že odporcovia užívajú túto bez právneho dôvodu. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 7C/136/2006.

Okresný súd Senica vo veci samej rozhodol rozsudkom, č. k. 7C/136/2006-95 zo dňa 4.12.2007 tak, že odporkyni v 1. rade a odporcovi v 2. rade uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosti špecifikované vo výroku, odporkyni v 1. rade nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a zároveň odporcov spoločne a nerozdielne zaviazal na zaplatenie trov štátu a navrhovateľky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca v 2. rade sa voči rozsudku súdu prvého stupňa neodvolal, a preto tento voči nemu nadobudol právoplatnosť dňa 1.2.2008.

Proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie odporkyňa v 1. rade, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom, č. k. 10Co/126/2008-135 zo dňa 30.10.2008, tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej týkajúcej sa odporkyne v 1. rade a v časti nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov potvrdil a v časti trov prvostupňového konania štátu a účastníkov zmenil. Navrhovateľke nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zároveň týmto rozhodnutím zamietol žiadosť odporkyne v 1. rade o ustanovenie jej zástupcu z radov advokátov.

Navrhovateľka následne podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti prvostupňovému rozsudku v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu. Dňa 14.10.2009 generálny prokurátor v zastúpení jeho prvým námestníkom podal na NS SR Bratislava mimoriadne dovolanie, o ktorom NS SR rozhodol uznesením, č. k. 3 M Cdo 19/2009 zo dňa 3.2.2011 tak, že rozsudok Krajského súdu Trnava vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej týkajúcej sa odporkyne v 1. rade a vo výrokoch, ktorými bolo rozhodnuté o trovách prvostupňového a odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Senica vo veci samej voči odporkyni v 1. rade a v časti trov prvostupňového konania zrušil. Svoje rozhodnutie dovolací súd zdôvodnil tak, že povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude posúdiť otázku, či povinnosť odporkyne v 1. rade vypratať nehnuteľnosť má byť viazaná na poskytnutie bytovej náhrady. Prvostupňovému súdu uložil povinnosť na právny vzťah vyplývajúci z užívania bytu v rodinnom dome navrhovateľky odporkyňou v 1. rade po rozvode manželstva s predchádzajúcim vlastníkom domu - bratom navrhovateľky, ktorý vzťah nie je výslovne upravený v Občianskom zákonníku, aplikovať analogicky v zmysle § 853 OZ tie jeho ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie t. j. ustanovenie § 713 ods. 1 OZ, ktoré zakotvujú právo na bytovú náhradu aj iným osobám ako nájomcom bytu a predstavujú výnimku zo zásady, že právo na bytovú náhradu prináleží nájomcovi.

Následne odporkyňa v 1. rade požiadala súd o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 11C/119/2008, v ktorom sa rieši otázka platnosti darovacej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku z bývalého manžela odporkyne v 1. rade na navrhovateľku. Súd uznesením, č. k. 10C/113/2011-248 zo dňa 7.12.2011 tento návrh zamietol. Voči tomuto rozhodnutiu podala odporkyňa v 1. rade odvolanie, o ktorom rozhodol KS Trnava uznesením, č. k. 24Co/94/2013-292 zo dňa 26.6.2012 tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil s odôvodnením, že v danom prípade, kedy už došlo k porušeniu práva, keďže predmetom konania je vypratanie nehnuteľnosti, sa súd s otázkou tvrdenej neplatnosti právneho úkonu na základe ktorého sa navrhovateľka stala vlastníčkou nehnuteľnosti, vysporiada ako otázkou predbežnou, majúcou vzťah k aktívnej legitímácii navrhovateľky na vedení sporu.

Navrhovateľka doručila prostredníctvom právneho zástupcu na tunajší súd podanie zo dňa 11.9.2012, ktorým podaním sa domáhala, aby súd v predmetnej veci o vypratanie nehnuteľností v k.ú. H. H. pripustil jednak vstup do konania synov odporkyne v 1. rade C. C. a E. C. a zmenu žalobného petitu. Súd uznesením sp.zn. 10C/113/2011-325 zo dňa 14.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 23Co/93/2013-344 zo dňa 29.5.2013 pripustil, aby C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H. H. XX a E. C., nar. X.X.XXXX, bytom H. H. XX vstúpili do konania ako ďalší účastníci na strane odporkyne. Odvolací súd zároveň ustálil, že doteraz označený odporca v 2. rade H. C. od 1.2.2008 nie je účastníkom konania, nie je potrebné ho preto uvádzať v rozhodnutiach súdu, preto C. C. a E. C. môžu byť označovaní v ďalších rozhodnutiach (po právoplatnosti tohto rozhodnutia) ako odporcovia v 2. a 3. rade. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 1.7.2013. Následne sa ním súd prvého stupňa riadil.

Uznesením Okresného súdu Senica, č. k. 10C/113/2011 - 348 zo dňa 27.8.2013 pripustil súd zmenu petitu návrhu tak, že odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozhodnutia, pričom odporkyňa v 1. rade do troch dní od zabezpečenia bytovej náhrady a odporca v 2. a 3. rade do troch dní od právoplatnosti rozsudku a odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke trovy konania, najmä právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Po zmene návrhu súd vec rozhodol rozsudkom zo dňa 17.9.2013, č.k. 10C/113/2011-357 tak, že odporkyňa v 1. rade je povinná vypratať nehnuteľnosť v k.ú. H. H. zapísanú na LV č. XX ako parc.č. XXX/X rodinný dom s.č. XX zast. plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parc.č. XXX/X záhrady vo výmere 433 m², parc.č. XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² do 3 dní od zabezpečenia bytovej náhrady. Odporcovia v 2. a 3. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosť v k.ú. H. H. zapísanú na LV č. XX ako parc.č. XXX/X rodinný dom s.č. XX zast. plochy a nádvoria vo výmere 279 m², parc.č. XXX/X záhrady vo výmere 433 m², parc.č. XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m² do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 2183,61 € na účet právneho zástupcu a iné trovy v sume 406,33 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Senica náhradu trov konania štátu v sume 19,98 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie podané odporkyňou v 1.rade dňa 30.1.2008 proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 4.12.2007, č.k. 7C/136/2006-95 znáša štát a súd odporkyňu v 1.rade náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní nepriznáva.

Na odvolanie odporcov Krajský súd v Trnave tento rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že vo veci rozhodoval sudca, ktorý bol namietaný účastníkmi. Bola vznesená námietka zaujatosti, čiže rozhodoval sudca, o ktorého vylúčenie mohlo ísť.

Súd doplnil spis v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a po jeho rozhodnutí uznesením č.k. 9NcC/2/2015-431 zo dňa 29.1.2015, že sudkyňa OS Senica JUDr. Viera Sláviková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na OS Senica pod sp.zn. 10C/113/2011 a vykonanom dokazovaní výsluchom účastníkov a ich zástupcov, listom právnej zástupkyne navrhovateľky zo dňa 05.10.2006, výpisom LV č. XX pre obec a k.ú. H. H., spisom KÚ v Trnave Správy katastra Senica V-1770/06, čestným prehlásením zo dňa 10.2.2001, výsluchom svedkov t.č. už nebohého Ľ. C., I. U., Ľ. T., C. C., spismi OS Senica sp. zn. 6C/119/2007, sp.zn. 7C/113/2007 a sp.zn. 11C/119/2008, zistil tento skutkový stav veci:

Z výpisu z LV č. XX pre obec a k.ú. H. H. a zo spisu Katastrálneho úradu v Trnave, Správy katastra J. č. V-1770/06 súd zistil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností v obci a k.ú. H. H., a to rodinného domu súp. č. XX na parc.č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 279 m², parc. č. XXX/X záhrady o výmere 433 m² a par.č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 374 m² (ďalej len predmetné nehnuteľnosti) je navrhovateľka. Vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam navrhovateľka (ako obdarovaná) nadobudla v celosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 09.08.2006, ktorou jej darca Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX (brat navrhovateľky) ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností tieto daroval. Vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam bol povolený Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra J. dňa 28.8.2006 pod číslom V-1770/06.

Z výsluchu navrhovateľky a jej právneho zástupcu vyplýva, že navrhovateľka predmetné nehnuteľnosti nadobudla do svojho výlučného vlastníctva na základe darovacej zmluvy od jej brata Ľ. C., ktorý bol vlastníkom týchto nehnuteľností ešte pred uzavretím manželstva s odporkyňou v 1. rade. Navrhovateľka uviedla, že jej brat (bývalý manžel odporkyne v 1.rade) jej predmetné nehnuteľnosti daroval preto, že sa o neho postarala. Navrhovateľka ďalej uviedla, že jej brat predmetné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou od jeho sestry I. U..

Odporkyňa v 1. rade svoj nesúhlas s podaným návrhom odôvodňovala tým, že nie je pravdou, že by predmetné nehnuteľnosti jej bývalý manžel Ľ. C. nadobudol pred uzavretím manželstva, pretože ich zaplatil zo spoločných peňazí (ich manželstvo bolo rozvedené v roku 2001). Odporkyňa v 1. rade súdu uviedla, že bývalý manžel ju nikdy nechcel zapísať do LV ako spoluvlastníčku, čo potvrdil i pôvodný odporca v 2. rade, ktorý sa pridržiaval výpovede navrhovateľky v 1. rade a ďalej uviedol, že vie o tom, že

sa jeho rodičia o dome rozprávali; otec povedal, že mamu (t.j. odporkyňu v 1. rade v tomto konaní) na LV nezapíše.

Pôvodný právny zástupca odporcov, ktorý zastupoval odporkyňu v 1. rade a pôvodného odporcu v 2. rade do 22.11.2007, súdu na pojednávaní dňa 20.2.2007 uviedol, že bývalý manžel odporkyne v 1. rade, L. C., nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam pred uzavretím manželstva, avšak manželstvo bolo uzavreté krátko po tom, ako nehnuteľnosti kúpil. Ďalej uviedol, že pretože odporkyňa v 1. rade sa finančne podieľala na zaplatení kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti, tieto následne užívala ako svoje vlastné, keďže ich spolufinancovala.

Svedok L. C. (t.č. už nebohý) súdu uviedol, že je bývalý manžel odporkyne v 1. rade, predmetný dom kúpil v auguste 1975 od sestry I. U. a manželstvo s odporkyňou v 1. rade uzavrel v roku XXXX, XX.D.. Nehnuteľnosti daroval navrhovateľke, lebo to tak cítil od srdca. Na odporkyňu v 1. rade nikdy nepreviedol vlastnícke právo k vypratávanému domu pre jej správanie sa k jeho osobe, keď prišiel domov nebolo navarené, odporkyňa v 1. rade ho odbila tým, aby si navaril sám.

Svedkyňa I. U. súdu uviedla a potvrdila, že dom, resp. predmetné nehnuteľnosti predala svojmu bratovi L. C., pričom kúpna cena bola cca 10.300,-Sk (presne si už nepamätala), no netrvala na tom, že jej musí tieto peniaze dať hneď.

Svedkovia L. T. a C. C. zhodne uviedli, že ich matka, t.j. odporkyňa v 1. rade viackrát žiadala ich otca L. C., aby na ňu previedol vlastníctvo k domu a príslušenstvu, čo on vždy odmietol.

Z čestného prehlásenia svedkyne I. U. zo dňa 10.2.2001 vyplýva, že obytný dom v H. H. č. XX bol zaplatený počas trvania manželstva odporkyne v 1. rade s bratom L. C. a jeho kúpa bola realizovaná zo spoločných peňazí v roku 1976.

Zo spisu Okresného súdu Senica súd zistil, že na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/119/2007 bolo vedené konanie o určenie neplatnosti právneho úkonu (na návrh odporkyne v 1.rade), ktorou sa domáhala určenia neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 9.8.2006 na predmetné nehnuteľnosti. Zo spisu súd zistil, že konanie bolo právoplatne skončené, a to uznesením č.k. 6C/119/2007-24 zo dňa 21.11.2007. Zo spisu OS Senica sp.zn. 7C/113/2007 súd zistil, že na tunajší súd bola odporkyňou v 1. rade (v tomto konaní) podaná ďalšia žaloba, a to na odporovanie právneho úkonu, ktorým darca - L. C., nar. XX.X.XXXXX daroval predmetné nehnuteľnosti obdarovanej - P. P., nar. X.XX.XXXX (navrhovateľke v tomto konaní). Konanie je právoplatne skončené tak, že návrh bol zamietnutý. Rovnako právoplatne skončené, a to dňa 14.4.2014, je aj konanie pod sp.zn. 11C/119/2008, v ktorom sa odporkyňa v 1.rade domáhala návrhom smerovaným proti navrhovateľke v tomto konaní, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorou darca L. C., nar. XX.X.XXXX daroval sporné nehnuteľnosti obdarovanej P. P. (v tomto konaní navrhovateľka). Táto žaloba bola súdom právoplatne zamietnutá. Na tunajšom súde je tiež vedené konanie navrhovateľky P. P. c/a odporcom T. C., E. C. a C. C. o zaplatenie nájomného vo výške 7.200 Eur s príslušenstvom. Táto vec nie je dosiaľ právoplatne skončená.

Z listu právneho zástupcu navrhovateľky zo dňa 5.10.2006 vyplýva, že navrhovateľka požiadala odporkyňu v 1.rade, aby predmetné nehnuteľnosti vypratala do 31.10.2006.

Tunajší súd doplnil dokazovanie v intenciách pokynov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka trvá na podanom návrhu v znení jeho zmeny pripustenej uznesením hore uvedeným. V dotknutej nehnuteľnosti aj naďalej býva odporkyňa v 1. rade a aj jej dvaja synovia E. I. C., ktorý má v dome stále svoje osobné veci a má kľúč od brány, t. j. odporca v 2. a 3. rade bez právneho dôvodu. Navrhovateľka podala na Okresnom súde Senica žalobu o zaplatenie nájomného vo výške 7.200 Eur s príslušenstvom proti odporcom v 1. až 3. rade. Konanie je vedené pod sp. zn. 9C/55/2011 a nie je dosiaľ právoplatne skončené. Odporcovia sú toho názoru, že sama darovacia zmluva je sfaľovaná. Toho ich presvedčenie sa však nepotvrdilo, keď v konaní vedenom na OS Senica pod sp. zn. 11C/119/2008 o určenie neplatnosti spornej darovacej zmluvy na návrh odporkyne v 1. rade, bol tento návrh právoplatne zamietnutý. Súd mal z výsluchu ako aj písomných vyjadrení odporcu v 2. rade preukázané, že tento nesúhlasí s tým, aby bol účastníkom konania, nakoľko do dotknutej nehnuteľnosti chodí len navštevovať

matku, býva v C. u svojej družky, s ktorou má syna. Spoločne s ňou býva asi tri roky. Zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 9C/55/2011 na pojednávaní konanom dňa 29.2.2012 odporca v 2. rade zasa uviedol, žeby sa z vypratávaného domu rád presťahoval, ale nie je kam. Tiež na pojednávaní konanom dňa 2.4.2015 potvrdil, že do C. sa neprihlásil k pobytu.

Podľa § 126 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Z Občiansky zákonník (v texte aj len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 853 ods. 1 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 713 ods. 1 OZ, ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvoze jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

Podľa 706 ods. 1 OZ, ak nájomca zomrie a ak nejde o byt v spoločnom nájme manželov, stávajú sa nájomcami (spoločnými nájomcami) jeho deti, vnuci, rodičia, súrodenci, zať a nevesta, ktorí s ním žili v deň jeho smrti v spoločnej domácnosti a nemajú vlastný byt. Nájomcami (spoločnými nájomcami) sa stávajú aj tí, ktorí sa starali o spoločnú domácnosť zomretého nájomcu alebo na neho boli odkázaní výživou, ak s ním žili v spoločnej domácnosti aspoň tri roky pred jeho smrťou a nemajú vlastný byt.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh v zmysle jeho zmeny bol podaný dôvodne. Ako prvé súd aj v tomto konaní v zmysle pokynov odvolacieho súdu sa zaoberal otázkou odporcami tvrdenej neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi bývalým manželom odporkyne v 1. rade a otcom odporcov v 2. a 3. rade ako darcom a navrhovateľkou ako obdarovanou uzatvorenou dňa 9.8.2006. Súd mal bez pochyb preukázané, že bývalý manžel odporkyne v 1. rade L. C. nadobudol vypratávané nehnuteľnosti ešte pred uzavretím manželstva, takže bol ich výlučným vlastníkom. Uzavretím manželstva nevznikla odporkyne v 1. rade (vtedy jeho manželke) žiadna forma spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. Samotná skutočnosť, že kúpna cena za ne, ako aj ich zrekonštruovanie boli hrazené z prostriedkov BSM, nemá na otázku vlastníckeho práva žiadny vplyv. Odporkyňa v 1. rade sa mohla po rozvoze manželstva v lehote 3 rokov domáhať vyporiadania BSM, kde by tieto skutočnosti mohli byť zohľadnené, pokiaľ by ich preukázala. Tvrdenia odporkyne v 1. rade ako aj jej právneho zástupcu, že vôľa L. C. pri uzatvorení darovacej zmluvy nebola slobodná, keďže tento daroval nehnuteľnosti navrhovateľke s podmienkou, že táto ho doopatrjuje, pričom, ak by jej ich nedaroval, táto by ho zrejme nedoopatrovala, súd pokladá za špekulatívne a nepreukázané. L. C. do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 24.5.2007 jasne a jednoznačne uviedol, že navrhovateľke daroval dotknuté nehnuteľnosti preto, lebo to tak „cítil od srdca“. Návrh právneho zástupcu odporkyne v 1. rade na doplnenie dokazovania pripojením spisu V-1770/06 Správy katastra J., ktorým dôkazom chcel tento preukázať, že Správe katastra nebol predložený s návrhom na vklad vlastníckeho práva potrebný počet rovnopisov spornej darovacej zmluvy, súd zamietol, nakoľko tento dôkaz pokladal za nadbytočný, nehospodárny a nemajúci vplyv na platnosť darovacej zmluvy. Spis Správy katastra J. č.k. V-1770/06 mal súd už pripojený, takže sa s ním v dostatočnom rozsahu oboznámil. Pre úplnosť súd zdôrazňuje, že jeho záver o tom, že darovacia zmluva je platná, nespochybnil v minulosti ani NS SR v žiadnej časti jeho rozhodnutia. Tento právny názor súdu bol s odstupom času potvrdený aj nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 11C/119/2008 zo dňa 20.6.2012, ktorým bol zamietnutý návrh v tomto konaní odporkyne v 1.rade podaný proti navrhovateľke o určenie neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.4.2014.

Ako ďalšou sa súd zaoberal povinnosťou odporcov vypratať dotknuté nehnuteľnosti ako aj povinnosťou navrhovateľky poskytnúť týmto bytovú náhradu. NS SR v Bratislave sa stotožnil s prvostupňovým súdom pokiaľ ide o uloženie povinnosti odporkyne v 1. rade vypratať dotknuté nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že odporkyňa v 1. rade mala právo bývania vo vypratávanom dome odvodene z titulu existencie jej manželského vzťahu s L. C. t. j. jeho vlastníkom. Toto jej právo však zaniklo rozvodom manželstva a jej bývalý manžel mohol sa domáhať vypratania domu podľa § 126 OZ. Pre taký prípad, ale odporkyne v 1. rade patrila bytová náhrada. Vzťah vyplývajúci z užívania vypratávaného domu, ktorý patrila

bývalému manželovi, odporkyňou v 1. rade po rozvode ich manželstva je občianskoprávnym vzťahom. Občiansky zákonník neobsahuje výslovnú úpravu existencie a podmienok nároku na bytovú náhradu pri zániku uvedeného odvodeného právneho dôvodu užívania bytu. Z toho však nemožno vyvodíť, že by priznanie bytovej náhrady v týchto prípadoch vylučoval. Na daný právny vzťah treba aplikovať analogicky v zmysle § 853 OZ tie jeho ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie, t.j. ustanovenia § 713 ods. 1 OZ, ktoré zakotvuje právo na bytovú náhradu aj iným osobám než nájomcom bytu a predstavuje výnimku zo zásady, že právo na bytovú náhradu prináleží nájomcovi. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu, ktorým je tunajší súd viazaný, niet žiadneho dôvodu, pre ktorý by manžel, ktorý užíval byt v rodinnom dome, mal mať horšie postavenie po rozvode manželstva ako manžel, ktorý užíval služobný byt po smrti jeho nájomcu alebo po rozvode manželstva s jeho nájomcom. Bývalý manžel nájomcu služobného bytu je chránený priamo ustanovením § 713 ods. 1 OZ, podľa ktorého nie je povinný sa z bytu vysťahovať, kým mu nie je zabezpečený náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. Analogicky je chránený aj bývalý manžel vlastníka rodinného domu, ktorý tiež nie je povinný vysťahovať sa z bytu v tomto rodinnom dome, kým mu nie je zabezpečená bytová náhrada, a na tomto nič nemení ani fakt, že bývalý manžel previedol vlastníctvo vypratávaných nehnuteľností na ďalšiu osobu, v tomto prípade na navrhovateľku. Táto analogicky poskytnutá ochrana však nie je neobmedzená. Výkon práva na bytovú náhradu nesmie byť totiž v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ, inak môže byť ochrana odopretá (rozsudok NS SR, sp. Zn. 3 Cdo 43/99). Vychádzajúc z uvedeného, súd predtým ako pristúpil k uloženiu povinnosti navrhovateľke zabezpečiť odporkyňu v 1. rade bytovú náhradu skúmal, či existujú okolnosti zakladajúce rozpor s dobrými mravmi a zistil, že takých niet. Práve naopak mal preukázané, že odporkyňa v 1. rade vo vypratávanom dome žije od roku 1976 dosiaľ, spoločne s bývalým manželom mali päť detí, súd nemal preukázané, žeby sa odporkyňa v 1. rade správala tak, žeby vypratávané nehnuteľnosti poškodzovala, navyiac navrhovateľka súdu nepreukázala, že vypratávaný dom potrebuje pre zabezpečenie svojho bývania alebo osôb jej blízkych. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Čo sa týka odporcov v 2. a 3. rade títo súdu nepredložili žiadny relevantný dôkaz, ktorý by ich oprávňoval vo vypratávanom dome bývať. Navyiac odporca v 2. rade neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že nebýva vo vypratávanom dome. V tomto smere odporca v 2. rade navrhol vykonať dôkaz predložením rodného listu maloletého C. C., tento dôkaz však súd zamietol, nakoľko nebolo medzi účastníkmi sporu o tejto skutočnosti a sama skutočnosť, že sa mu narodilo dieťa nepreukazuje, že vo vypratávanom rodinnom dome nebýva. Navyiac odporca v 2. rade stal sa nedôveryhodným, keď v súdnej kauze vypovedal, že vo vypratávanom dome nebýva cca 3 roky a v konaní 9C/55/2011 zasa tvrdil, žeby sa z vypratávaného domu aj odsťahoval, ale nie je kam. Vyslovene si nežiadal doplniť dokazovanie na preukázanie jeho tvrdení a uviedol, že si neželá, aby súd družku P. P. a jej rodinu vo veci vypočúval. Odporca v 2. a 3. rade sú síce synovia bývalého manžela odporkyne v 1. rade, avšak nemajú postavenie osôb uvedených v § 706 ods. 1 OZ, a preto aj ich povinnosť z bytu sa vysťahovať, nie je viazaná na zabezpečenie primeranej bytovej náhrady.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na plný úspech navrhovateľky vo veci. Trovy konania v sume 2846,40 € pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 398,33 €, z poplatku za kolok za výpis z LV č. XX v sume 8 € a z trov právneho zastúpenia v sume 2440,07 €. Trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) pozostávajú z :

Tarifnej odmeny v sume 1952,53 € za 8 právnych úkonov priznaných podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. - za prípravu a prevzatie zastúpenia dňa 31.7.2006 v sume 220,74 €, za vypracovanie a podanie žaloby zo dňa 2.11.2006 v sume 220,74 €, za zastupovanie pri pojednávaní dňa 20.2.2007 v sume 220,74 €, zastupovanie pri pojednávaní dňa 24.4.2007 v sume 55,18 €, t.j. 1/4 zo sumy 220,74 €, za zastupovanie pri pojednávaní dňa 24.5.2007 v sume 220,74 €, za zastupovanie pri pojednávaní dňa 22.11.2007 v sume 220,74 €, za zastupovanie pri pojednávaní dňa 4.12.2007 v sume 220,74 €, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12.2.2008 v sume 220,74 € a 7 právnych úkonov priznaných podľa § 11 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. - za zastupovanie pri pojednávaní dňa 11.10.2011 v sume 14,25 € t. j. 1/4 zo sumy 57 €, návrh na vstup do konania zo dňa 11.9.2012 v sume 58,69 €, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 14.1.2013 v sume 30,03 € t. j. 1 zo sumy 60,07 €, zastupovaniu pri pojednávaní zo dňa 27.8.2013 v sume 60,07 €, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 28.10.2013 v sume 60,07 €, zastupovanie pri pojednávaní dňa 10.3.2015 v sume 64,53 €, zastupovanie pri pojednávaní dňa 2.4.2015 v sume 64,53 €.

Režijného paušálu v sume 101,99 €:

- 2 x 5,44 € v roku 2006,

- 5 x 5,91 € v roku 2007,
- 1 x 6,31 € v roku 2008,
- 1 x 7,41 € v roku 2011,
- 1 x 7,63 € v roku 2012,
- 3 x 7,81 € v roku 2013,
- 2 x 8,39 € v roku 2015

Súd navrhovateľke nepriznal odmenu a režijný paušál za právny úkon vyjadrenie k mimoriadnemu dovolaniu zo dňa 28.9.2010 v sume 62,70 € (55,49 € + 7,21 €), nakoľko súd nemal preukázané, žeby navrhovateľka bola v konaní o mimoriadnom dovolaní zastúpená advokátkou Janou Kurucovou. Navyiac, aj keby toto preukázané bolo, nemala by navrhovateľka právo požadovať náhradu za tento úkon právnej služby, keďže v konaní o mimoriadnom dovolaní bola navrhovateľka neúspešná. Súd ďalej nepriznal navrhovateľke trovy právneho zastúpenia spolu navýšené o 20 % DPH. A síce v prípade úkonov vykonaných zástupkyňou navrhovateľky do dňa 31.5.2009 t. j. do účinnosť novely vyhlášky uskutočnenej zákonom č. 209/2009 Z.z. bolo možné v zmysle § 18 ods. 3 zvýšiť o DPH len odmenu a nie aj paušálne výdavky, pričom 20 % DPH platila až odo dňa 1.1.2011. Súd priznal DPH nasledovne:

19 % DPH zo sumy 1600,36 € = 304,07 €

20 % DPH zo sumy 407,42 € = 81,48 €.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky účinnej ku dňu 31.5.2009, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky účinnej odo dňa 1.6.2009, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.5a)

Podľa § 20a vyhlášky, za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

O náhrade trov konania štátu súd rozhodol v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. a odporcom v 2. a 3. rade, u ktorých nie sú predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu v sume 19,98 €, predstavujúcu svedočné vyplatené svedkovi L. C., ktorá suma mu bola vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu. Odporkyňa v 1. rade povinnosť nahradiť trovy štátu nebolo možné uložiť, nakoľko táto je oslobodená od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení.

Zároveň súd vyslovil, že trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie podané odporkyňou v 1. rade znáša štát, pretože odporkyňa v 1. rade je od platenia súdneho poplatku oslobodená podľa § 4 ods. 3 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení a navrhovateľka bola v konaní úspešná.

S odkazom na uznesenie NS SR Bratislava sp. zn. 5M Cdo 6/2009, o trovách konania o mimoriadnom dovolaní súd rozhodol podľa § 148a ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ktorého generálnemu prokurátorovi v konaní o mimoriadnom dovolaní nemôže byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania a povinnosť nahradiť trovy takéhoto konania má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania. V dovolacom konaní úspešnému účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti tomu, kto úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešná odporkyňa v 1. rade si trovy konania o mimoriadnom dovolaní nevyčísliła a žiadne trovy jej zo spisu nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, štvormo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)